

Dopis

Tomáš Klus

Ami Dmi G C F Dmi E

Ami Píšu ti proto, že mě ^D trápí spousta věcí
A jen ^G prázdný cesty domů
A to ^C věčný přemejšlení k tomu
^F Trápí mě pět ranních ^{Dmi} probuzení v týdnu
A to ^E pořád není všechno... ^{E7 E}

Ami Trápí mě, že mě lidi ^D nechápou
A že se ^G drzejí svejch ^C kolejí
A kolem ^F jakoby nic
A kolem ^{Dmi} jakoby nic
Jenom ^E prochází se... ^{E7 E}

@:

Ami Dvě lodě na vodě, dvě ^D ryby pod hladinou
Při své ^G cestě za vidinou
Snad ^C dobrý lidi nezahyn ^F ou
Mám jenom jediný ^{Dmi} přání
Nikdy ^E neskončit na dně... ^{E7 E}

Ami Dvě lodě na vodě, dvě ^D ryby pod hladinou
Při své ^G cestě za vidinou
Snad ^C dobrý lidi nezahyn ^F ou
Mám jenom jediný ^{Dmi} přání
Nikdy ^E neskončit špatně... ^{E7 E}

Ami Píšu to Tobě, ty snad ^D tušíš oč tu běží
Proč na ^G vyhlídkový věži stojím ^C s rozumem v
koncích
^F S životem na startovní ^{Dmi} čáře, kolem ty ^E
nechápatý tváře... ^{E7 E}

Ami Píšu ti, protože mi ^D schází Tvoje síla
A tvý ^G pastelový oči
Mám ^C trochu strach, že svět se rychle ^F točí
A že když nesu ^{Dmi} kočím a nezlámu si kosti
^E Jako bych tu nebyl, ^{E7 E} debil...

@:

Ami Píšu ti o tom, že mě ^D děsí tisíc věcí
Jako ^G pocit ježka v kleci
Jako, ^C promiň mi ten výraz, byl jsem ^F pod obraz
Ale zůstaňme přá ^{Dmi} telé, vždyť se nic ^E nezměnilo...
^{E7 E}

Ami Jsem hadr na podlahu, ^D jsem pára nad kotlem
^G Mám jenom marnou snahu ^C a jeden velkej sen
^F Ale nic převratného ^{Dmi} není ve mně, není ^E ve mně
ukrytýho... ^{E7 E}

@:

Ami Je první květen a ^D v parku tolik lásky
^G Voní to létem a sluncem a ^C spoustou hezkejš
okamžiků ^{F Dmi E E7 E}
Ami Utíkám před Tebou na ^D tramvaj
Pro ^G obálku, známku, ^C schránku a černej ^F čaj
To aby lépe se mi ^{Dmi} přemýšlelo
Abych ^E věděl, co psát... ^{E7 E}

@:

Marie

Tomáš Klus

F A B C

Je ^F den. Tak ^A pojd' Marie ven.
Budeme ^B žít. A házet ^C šutry do oken.
Je ^F dva. Necháme ^A doma trucovat.
Když ^B nechtějí - nemusí. ^C Nebudem se vnucovat.
Jémine. ^F Všechno ^A zlý jednou pomine.
Tak ^B Marie. ^C Co ti je?

Všemocné. Jsou loutkařovi prsty.
Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit.
A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý.
Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.

Je to jed. Mazat si kolem huby med.
A neslyšet. Jak se ti bortí svět.
Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádijé.

Marie. Už zase máš (k)tulení sklony.
Jako loni. Slyším kostelní zvony znít.
A to mě zabije. A to mě zabije.
A to mě zabije. Jistojistě.

®:

Já ^F mám Marie ^A rád. Když má ^B moje bytí ^C spád.
Býti ^F věčně na cestách. ^A A kránu ^B spícím plícím.
^C Život vdechovat. ^F Nechtěj mě milovat.
^A Nechtěj mě milovat. ^B Nechtěj mě milovat. ^C

Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím.
Život vdechovat.

Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.
Přátelství - kde není nikdo nic dlužen. Prostě.
Jen prosté. Spříznění duší.
Aniž by kdokoli. Cokoli tužil.